

ת"פ 2045/11/15 - מדינת ישראל נגד עידו אטיאס

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 2045-11-15 מדינת ישראל נ' אטיאס

בפני כב' השופט אהרון משניות

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ - עו"ד ווליד אלבז

נגד

הנאשם

עידו אטיאס

ע"י ב"כ - עו"ד עידו בוקר

פסקי דין פליליים
verdicts.co.il

גזר דין
א. כללי

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. מכתב האישום שבפני עוולו כי בתאריך 19.6.2015 על רקע ויכוח בין הנאשם למתלון החלה תגרה בין השניים, בהמלכה נטל הנאשם אבן משתלבת והשליכה לעבר גרילו של המתלון, אשר החזיק באותה תע פלטה פלסטיק וברזל של ארון חשמל, אך האבן לא פגעה בו. לאחר מכן, נטל הנאשם אבן נוספת, התקרב אל המתלון והטיח את האבן בפניו. כתוצאה ממעשים של הנאשם נגרמו למתלון שברים בעצמות ארובות היד ובעצמות האף, אשר הצריכו את ניתוחו של המתלון בהדגמה מלאה לצורך חשזור הארובות העין, והמחלוקת בין שני חולים למשך כ-10 ימים.

במסגרת ההסדר בין הצדדים עתרה המאשימה למתחם ענישה הנע בין שנת מאסר עד 3 שנות מאסר, והסכימה להגביל עצמה לרף התחתון של המינוחם. כמו כן, בקשה המאשימה כי הנאשם יפצה את המתלונן בסכום כולל של 50,000 ₪. לעומת זאת, ב"כ הנאשם לא הוגבל בטיעונו, ועתר להסתפק בפיצוי בסך של 30,000 ₪, אשר הופקד בקופת בית המשפט לטובת המתלונן.

ב. טענות הצדדים

במשימה המאפשרת מעורבות מלאה של כלל המשתתפים, נעזרנו בשיטת ה"כ"ב המאפשרת כיסודית הפניה בערך הממון, ערך קדושת החיים וכו'.
האדם המאפשר למעלה גופו, מצוה בין הרבוב, מפני שלמחלקות נגרם נזק בארבות העין, שילוח אותו כל חיו. לדבריו, חובתו של בית המשפט לתרום את תרומתו למלחמה הקשה בעבירות האלימות, בין היתר בענישה ממשית ותרומה שתהא כללית.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, הסכים ב"ב המאשימה בהגנותו, כי מדובר באירוע בעל נסיבות מיוחדות, כאשר מעשיו המורגזים של הנאשם בוצעו ללא כוונן מוקדם, על רקע אלימות דדית בין המחלוקת לנאשם, בנסיבות שקרובות לטעם לא הגנה עצמית. ב"ב המאשימה לא התעלם גם מנסיבותיו האישיות הייחודיות של הנאשם, וציין גילו הצעיר והעובדה שהנאשם נערד עבר פלילי, לקח אחריות על מעשיו, והביע חרטה עמוקה וכנה על הנשק והאשמה באירוע.

ללאחר שהתבררה חומרת הפגיעה מתלון, הנאשם הזעיק עזרה למתלון, ליווה אותו לבית החולים, עבר הליך גישור בחסות שירות המבחן עם המתלון, הפקיד בקופת בית המשפט סך של 30,000 ₪ כפיצוי עבור המתלון, וזאת בהתאם להסדר שהושג בין הצדדים. לכן הסכימה המאשימה להגביל את עצמה לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל, שנמצא ברף התחתון של מתחם הענישה הראוי.

נגס ב"כ הנאשם ציץ בטיטיוניו כי למעשה של הנאשם אל קדם תכנון מוקדם, וכי מדובר באירוע טריג'ון שני חברי ילדות, שהתפתח באופן אל מחוץ עד לתוצאה הטריג'ון, שהנאשם לקח עליה אחריות מיד לאחר שתקף את המתוקן, והבין את חומרת הפגיעה בו. ב"כ הנאשם ציץ עוד כי כבר ביום האירוע בשעות הערב, שלח הנאשם מסרון למתלוק, והביע צער וחזרתה עמוקה על המעשה, ודאגה כנה לשלום של המתוקן.

ב"כ הנאשם הפנה להסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם, אשר נאמר בו כי הנאשם חווה את הקטטה עם המתחלוק ואת ההליך המשפטי שובע ממנה, באופן משכיר בעל אפקט מרמיע, וכן באין מדובר בנאשם בעל דפוסיים אלימים, ערייניים אלא באלתמחש מצבית. כמו כן ציין ב"כ הנאשם כי התקיים הליך של צדק מאהר – גפ" (גישור פוגע נופע) כפי שהוא מוכר בשירות המבחן, שבמהלכו

ב"כ הנאשם ציין עוד כי בעקבות ההליך הפלילי, סירב צה"ל להחזיר את הנאשם להמשך שירות צבאי, ושם והדגיש כי הנאשם נעדר עבר פלילי למעט הרשעה צבאית, וכי הודה וחסך זמן שיפוטי יקר. בסופו של דבר עתר ב"כ הנאשם כי בית המשפט ימנע מהטלת עבודות שירות, ויסתפק בפיצוי הכספי שהושת ושולם, ולחילופין כי יסתפק בעבודות שירות לתקופה קצרה.

ג. דיון והכרעה

לא אולה להיות מחולקת בדבר חומרת העבירה שבה הורשע הנאשם. עבירת האלימות טומנת בתוכה פגיעה קשה בערכים חברתיים בסיסיים, ובכללם ביטחון של היחיד וזכותו של האדם לשלמות גופו ובריאותו. במקרה שבפני, התנהגותו אלימה של הנאשם פגעה קשות במחלוק אשר כפסע היה בינו ובין איבוד הראיה לצמיחת באחת מעיניו. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהסיבות הייחודיות של ביצוע העבירה, אשר פורטו גם בסיטואציה ב"כ הצדדים. המעשה החמור שבפניו הנאשם בא בעקבות קטטה הדדית בין שני חברי ילדות במשך שנים רבות, ללא כל תכנון מוקדם, כנראה שותפת אלוהות, מבטיחה קשר בלתי ניתנת לסייג של הגנה עצמית, ואף מדובר במבצע של בריונות לשמה.

המחשבה העיונית והאמיתית של חז"ל, ובהמשך של חכמינו, נשענה על שני עקרונות: ראשית, על ההנחה שישנה חשיבות רבה לפרשנות נכונה של המקרא, ולכן נדרש להבין את המילה ואת המשפט על פי ההקשר שלהם. שנית, על ההנחה שישנה חשיבות רבה לפרשנות נכונה של המשפט, ולכן נדרש להבין את המשפט על פי ההקשר שלו. שני עקרונות אלו הם שני העמודים עליונים של המערכת הפרשנית של חז"ל, ובהמשך של חכמינו. הם הם שני העמודים עליונים של המערכת הפרשנית של חז"ל, ובהמשך של חכמינו. הם הם שני העמודים עליונים של המערכת הפרשנית של חז"ל, ובהמשך של חכמינו.

העבר של 4330/12 **אחד דגם** נדמה **מדינת ישראל**, (פורסם בסוף 5.11.2012), דון עניין של מעמדים הורשעו על פי הודאתם כיאם מלקין בחסרת הדבר טיעון, המעריך 1 הורשע בעבירה של חלוצה לפעולה בנסיבות מחמירות 2 הורשע בסוף העלירה 3. דון המפלט החלוצה דון על המעריך 1 הורשע, ובת המפלט העליון אחדה את הערעור על חמרת העונש והותר את העונש על כנו. בע"פ 5858/04 **פסחוב נגד מדינת ישראל** (פורסם בנוב, 2.1.2006), דון עניין של מערער הורשע בעבירה של חלוצה בכוונה מחמירה, בכך ששקד את המלחון בירן, ששורש כך היה ובבית השחי. בית המפלט השית על הנאשם בין הותר עונש מאסר שיעוקל של 10 חודשים, ובת המפלט העליון הפחית את העונש ל-6 חודש מאסר שירצו בעבודות שירות, כשורש כך היה ובבית השחי.

תיק זומה נסיבותיו לניסיון שלפניו, דון בבית המגשרת המחוזי בל אביב ב"פ 3144-04-15 **מדינת ישראל נגד איתמר רבינו** (פורסם בבנב, 4.4.2016), ובשל הדמיון בין המקרים, איריבי מטס

גם. יום שבת הונאס על פי ההחלטה, בעבריה של חבלת המרמה בנסיבות המשותפות, בכך שהינף באמצעות בלוקים זוכית את שמשות הנהג ברכב שבו נהג החתולק, וכתוצאה מכך הרקוב פגע בפניו של החתולק, במסר את טיפולו, וברם לשתולק שסע עמול על גש המר באק, ואינו כונה לבית בקום לטיפול רפואי.

הנאשם היה בן 19 בעת האירוע, ללא עבר פלילי, והספקר כירות המבחן היה חיובי. הערר כי העבירה אינה מאפיינת את דפוסי התנהגותו של הנאשם, והמליץ לו צו מבחן, 500 שעות של"צ, וכן מאסר על תנאי ומלמלוק. שירות המבחן יעמד על המלצתו, גם כשהתברר כי נפתח בית כבוד" נגד הנאשם בשל הפרת תנאי מעצר הבית, חוץ שהוא מדגיש את מחויבותו של הנאשם להלחץ הטפולי. בשונה מהמחקר שלפנינו, בעניין **רביבו** לא הייתה הסכמה עונשית לשהרן בין הצדדים, והיות שבית המשפט על מנת להמשיך על חמתו הפעילה בן 12 - 10 חודשי מאסר, כדן לנסיבות בפועל העבירה. תוכימו בעונשו של הנאשם, תערה למתחם בן 24 - 48 חודשי מאסר בופועל, ועוד הייתה הממשט קבע מחמת מאסר, כדן לנסיבות בפועל העבירה.

הפסיקה שהורכה בסעיפים 16 ו-17 לאותו פסק דין, כאשר בית המשפט דן ברמה הענישה ההוגה, ופה גם לעניינו, ובשל הרצון שלא להרחיב יתעל המידה, מעבר למה שכבר פירטת לעיל, אספה בהתפיה לפסקי דין אחדים שהובאו שם: ע"פ 5316/06 **מסאלחה** נגד **מדינת ישראל** (פ"ד 5641/06 **מדינת ישראל** נגד **מדינת ישראל** (9.12.02), ע"פ 3498/03 **פלוי** נגד **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.7.04) וכן ע"פ 5641/06 **מדינת ישראל** נגד **ברניסיה** (פורסם בנבו, 22.3.04), ע"פ 5641/06 **מדינת ישראל** נגד **ברניסיה** (פורסם בנבו, 22.3.04).

בסופו של דבר, בית המשפט חרג ללקול מהמתחם שקבע, בשל גילו הצעיר של הנאשם, הודאתו אף בלא הסדר עונשי, עברו הנקי וכן נכונותו לפצות את המתלון. העונש שנבחר על הנאשם היה 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, 12 חודשי מאסר על תנאי, פיצוי למתלון בסך 15,000 ₪, קנס בסך 3,000 ₪, וכן צו מבחן למשך 12 חודשים נוספים.

על קק האמור לעיל, אבן את הניסבות שלפנינו. במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם יש לבחון את הניסבות הקשורות ביצוע העבירה ולהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם במועד ביצועו, בין 19-84 חדשים, דבר אשר השפיע על יכולת סביביתו של האירוע נשוא כתב האישום, "להבין את אשר הוא עושה, את הפסול במעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו", כאמור בסעיף 40א(ג)(6) לחוק העונשין. הנאשם הינו "כלי בר צעיר", ועובדה זו מהווה שיקול משמעותי בקביעת העונש, כפי שנאמר גם בעניין **רביבו הנ"ל**, וכפי שעולה גם מסבירי שירות המבחן שהושג בעניינו של הנאשם (ראו תל"ח ע"פ 781/15 פל"ר **מדינת ישראל**, מר"פ 25.6.2015).

זאת ועוד, כאשר בוחנים את הניסיונות שלפנינו, ניתן לזהות כמה הבדלים שיש בהם כדי לאבחן לקולא את ענייניו של הנאשם בן השואה לענייניו של **רובין**, גם באשר לנסיבות ביצוע העבירה, וגם באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם. ביחס לנסיבות ביצוע העבירה, נזכר כבר לעיל, כי מדובר במעשה שנעשה בלא תכנון מוקדם, בעקבות אילמות הדדית בין הנאשם והמחלוק, בעשה ששניהם היו ככל הנראה תחת השפעת אכזריות, ובנסיבות שקרובות לסייג של הגנה עצמית, לאחר שהנאשם חש מאיום מפלסת פלסטיק וברזל שהמתלוק החזיק בידיו, כעולה מסעיף 4 לנרסה האחרונה של כתב האישום שהועבר.

מדובר בנסיבות שיש בהן כדי להשפיע על קביעת מתחם הענישה, כאמור בסעיף 40ט(א) הנ"ל, ולכן נראה לי כי מתחם הענישה הראוי בנסיבות הייחודיות שלפינו צריך להיות בין 6 חודשי מאסר, שאפשר שירותו בעבודות שירות, ל-20 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

ההחלטה או העובדה שהנאשם לא רץ לתוך אחריותו על מעשיו, ועשה כל שביכולתו כדי במהלך האירוע, בכדי לצמצם את הנזק למתלמן, נאשם שזמין אבומלנס, ואף התלווה להוציא דרכיו כפי שהשקו

יתירה מזו, בין הנאשם ובין המתלונן התקיים הלך של צדק מאחה, בחסות שירות המבחן, שכלל מפגש שבו חתמו הנאשם והמתלונן על הסכם איחוי-פגיעות, ובמהלכו שני הצדדים הקשיבו זה לזה, והגיעו לתובנות שהפתחו בידיהם וזכרו את המהות ביניהם ואת הכנס שהיה למתלונן על הנאשם. המתלונן אף פנה בבקשה בכתב לביהמ"ש, שהגישו וסומנו נ"ל, ובה ציין את ההברות שהייתה ביניהם, ואת העובדה שמדובר באירוע שאינו מתאפיין בתכונותיו הטובות של הנאשם, וזלזל את מבקש מבית המשפט שלא "לתת לו עונש מעבר לעונש שהוא רכז קיבל" כלשונו. בהסכם האיחוי, ציין המתלונן כי הוא מאשר שהנאשם של אירוע זה מאסר בכלל וברכו.

העמדת האצילים של המלחוק, מחזקת במידה רבה את המלצתו של שירות המבחן, להימנע מעונש של מאסר פשוט, שיעור, לנרסם לפעירה בהמשך (תפקודו של הרבנית בעתיד ולהרבה במצבו. חסוק

המחלוקן ברע כדא שירות המלחוק, דאג לשרות המלחוקן בר דקוקט ראפוטל, וואס חס וכוני נרסם בעקבות מעשיו. שירות המבחן קודע ברע קיטומע רמ טוכן נמוכה להישות התנהגות אלמ'ה צדוק, ודי דמורב באשש על פסוי התנהגות עבריינים, אלע באילות מציב על קרע מיתות כנס שולר והמחיר עד כדי שלתמל על האוריו.

מבלי להקל ראש בחומרת מעשיהם הנאשם, ומתעקצת הקשה שגברתו (אמל) נראה לי כי מדובר בנוכחית חריגות של הלך שיקומי יוצא דופן, מושפע לטובה גם על המתלוק, ויש בו כדי להצדיק חריגה לראש מתחם הענישה שקבעתי לעיל, בהתאם לאמור בסעיף 140ד(א) לחוק העונשין. כן למעשה נהיב המעשפת תעלילון בעניין **פסחוב** ובעניין **רבינו** נוכחן לרע, מאשר הקל באופן שמעמית נשענעם על נאשמים שהורשעו בעבירה הזו לול שהיה בעניין **רבינו**, ראי כי בעבירה חסונה וכו'. בידיהם בעניין **פסחוב** רבבות הלך שיקומי משמעותי ששברו.

בנוסף, לא ניתן להתעלם מהשלכות ההליך הפלילי על חזרתו של הנאשם לשירות צבאי והעובדה כי הרשעתו בדיון עיושיו לפגוע בתעסוקתו וזאת כמי שעבר כבדת דרך בכדי לסיים לימודי הכשרתו כטכנאי גז. אף כי שירות המבחן נמנע מלכבד בהמלצה לביטול הרשעתו (ראו: תקנות הגז (בטיחות ורישוי) (רישוי העוסקים בעבודות גז"מ), תשס"ו - 2006).

אציין גם, כי התרשמות מעדות של הנאשם בפני ועדות האופי של אביו של הנאשם, עייתי במכתבו של האב מיום 7.10.2016, שהייתה למעשה המיצה של מעסיקו של הנאשם, ועייתי גם בתעודת הגברות הניעות ובהעדות הגברות בהחרתה, ומצאתי כי כל אלה מעידים על אופיו הטוב ועל חובותיו החיוביות של הנאשם, ומביאים לסתנה כי מדובר במעידה חד פעמית, אשר אינה מאפיינת את אורחותיו של הנאשם, וזאת מבלי להלך ראש במעורבות העכירה.

הניסוח הזה תהווה אלימה בעיני מצדו, והתוצל של שירות המבחן יתמנע משמירת האסר פופולר עוללה לרוע לנסיה מבצול של הנאשם, שיש בה בסופו של דבר גם ניעה אינטרס איבורי, נחה ידעתי, כי מבקרה נאשם נסיוות המצדיות האלו לרולל מתקנה העונש האסר.

כפי שפורט להלן, עושו של הנאשם זוכרם מתחילתו של פיצוי משמעותי למתלוק, ביחד עם עונש מאסר שיצורה בדרך של עבודות שירות, ביחד עם ענישה נלווית של מאסר מותנה. הפיצוי שכבר ניתן למתלוק הוא משמעותי, והוא בוודאי במידה הנכונה מהפיצוי שניתן למתלוננים בתקרים דומים, כפי שעולה מהמסקינה שפורסמה לעיל.¹ נראה גם כי המתלוק מייחס חשיבות רבה לנזם הפיצוי, וכך עולה גם מעמדת המאשימה במסגרת ההסדר בין שני עתרי המתלוננים בתקרים 50,000 ₪.

נראה לי כי הסכם של עתה המאשימה גבוה מאוד, יתר על המידה הראויה. עם זאת, אני סבור כי יש מקום לתוספת מסימות בגובה הפיצוי, מעבר למה שכבר ניתן ע"י הנאשם, כאשר בשל ההחמרה המסימת בעתור הפיצוי, ניתוח המאשימה בתשרי המאסר, באופן המעלה תחושה הכולל, ייתן מעבר ראוי לראינטרסים של שני הצדדים, ולנסיבות הייחודיות ויוצאת הדופן של תיק זה. כדור, כאשר ששקילות את מכלול הסביבות ואת המאסר, לקולו לתחלומה פטרטו לרוע, לחלתינו לגור על הגנאת את תענושים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות בתנאים שקבע הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו המעודכנת. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 1.11.2017, עד השעה 09:00 במשרדו של הממונה על עבודות שירות במתחם אשל בבאר שבע.

ב. מאסר על תנאי לתקופת 12 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא, כי הנאשם לא יביצע עבירה אלימה מסוג פשע.
ג. הנאשם יפצה את המתלונן בסכום כולל של 36,000 ₪, אשר 30,000 ₪ מהם כבר הופקדו בקופת בית המשפט והעברו לידי המתלונן, ו- 6,000 ₪ הנותרים ישולמו בתוך 60 יום.
ד. בנוכחות העינין, נוכח הפיצי הגבוה המתלונן, לא ראתי מקום להשיב על הנאשם גם קנס כספי בנוסף לפיצוי המתלונן.

בשולח הדברים אצ"ח י' אול' נתן למצוא סמליות מסוימת בכך שפרשה נענמו זו באה לסיומה בימים אלו של חודש הרחמים והסליחות, לפני ראש השנה. ניתן לקרוא זו כמתהיל הענישה הסלול שהוטל על הנאנאשם, בידה על הנישור המוצלח שהתקיים ביניהם, והזמן שחלף מאז האירוע, אלא וסייעו להתמודד עם הפגיעה הקשה שספג באירוע, וסייעו גם בשיקום הנפשי שלהם.

אוסף עוד כי ככל שהנאשם מבקש לחזור להשלים את שירותו בצה"ל, נראה לו שהרשעתו בתיק זה, בנסיבות ההרחבה ויוצאות הדופן שפורטו לעיל, לא אמורה להוות מכשול בלתי עביר בפני רצונו של הנאשם, וחזקה על הגורמים המוסמכים בצה"ל כי יתנו את המשקל המתאים למכלול הנסיבות, אם ידרשו להחליט בעניין זה.

2 tiny

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

